

ditur περίφρασις est) π. γ. ὁδὸς χρῆμα = ὄδ (Ἡρ. 1, 36: ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ ὁδὸς χρῆμα γίγνεται μέγα). τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν = αἱ νύκτες (Ἀριστοφ. Νεφ. 1: ἰού, ἰού, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ τῶν νυκτῶν χρῆμα ἀπέραντον ὄσον). Δημητριος καρπός = σίτος (Ξ. Ἑλλ. 6. 3, 6). Συνθεστώτης εἶνε ἡ περίφρασις τοῦ ῥήματος διὰ τοῦ ποιῆσθαι καὶ τοῦ ἀφηρημένου οὐσιαστικοῦ π. γ. λόγον ποιῆσθαι ἀντὶ τοῦ λέγειν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελεῖσθαι, διάγνωσιν ποιῆσθαι ἀντὶ τοῦ διαγιγνώσκειν κτλ. ῥημάτων τινῶν τὸ παθητικὸν ἐκφράζεται ἐνίοτε διὰ τοῦ ἔχειν καὶ τοῦ ἀφηρημένου αὐτῶν οὐσιαστικοῦ. π. γ. ἔπαινον ἔχειν ἀντὶ ἐπαιτεῖσθαι, τιμὴν ἔχειν ἀντὶ τιμᾶσθαι, ὄνομα ἔχειν ἀντὶ ὀνομάζεσθαι, (Ἀναξάνδρ. παρ' Ἀθην. σ. 255. τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ὀρέσκειν ὄνομ' ἔχει). Τὸ παθητικὸν τοῦ αἰτιᾶσθαι εἶνε αἰτίαν ἔχει οὐδέποτε αἰτιᾶσθαι.
